

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ชินเนคติคส์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชินเนคติคส์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ชินเนคติคส์

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนการสอนและหลังการสอนโดยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และการทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังได้รับการสอน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S)	การทดสอบค่าที (t-test)
ก่อนได้รับการสอน	41	42.17	12.46	** 16.65
หลังได้รับการสอน	41	60.49	12.21	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ชินเนคติคส์สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชินเนคติกส์

ผู้วิจัยได้นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์หลังได้รับการสอนโดยใช้ชินเนคติกส์กับคะแนนวัดความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดกับคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
คะแนนความคิด	41	.963**
คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์	41	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ความคิดกับความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่มีความคิดสูง จะมีความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์สูงด้วย